

F

AGD 13/1620

Datum rapport	Opgemaakt door	
27.1.'77	U	CO

b. _____ d. _____

Betreft: Openbare vergadering van het
Rood Verzetsfront (afgekort RVF)

In De Nieuwe Linie van 19.1.'77 (Weekblad) werd aangekondigd dat op dinsdag 25 januari in De Brakke Grond om 19.45 uur een manifestatie zal worden gehouden, georganiseerd door het Rood Verzetsfront. De manifestatie, aldus deze aankondiging, gaat over het opkomend fascisme in Europa en er wordt natuurlijk gesproken over de situatie in de Bondsrepubliek Duitsland, waarschijnlijk door een lid van het Medisch-Juridisch Comité.

In een ander artikel, in hetzelfde nummer van genoemd weekblad, wordt mededeling gedaan over de opheffing van de politieke organisatie Rode Hulp.

Op zaterdag, 22.1.'77 werden te Amsterdam ^{oa} aangehouden, als verdacht van het onbevoegd aanplakken op en aan de openbare weg:

Zij plakten pamfletten met opschrift:

Nieuw fascisme in opmars; het Rood Verzetsfront organiseert op
25 januari anti-fascistische manifestatie

1 situatie in de Bondsrepubliek-

2 veranderingen in Nederland ?

3 Europese anti-terreur conventie

in de Brakke Grond 19.45 uur.

	1314102
	datum 21 FEB 1977
Betreft: Openbare vergadering van het "Rood Verzetsfront"	CO 1314101 b. d. /

Op 25 januari 1977 is in gebouw "De Brakke Grond", Nes 53-55, te Amsterdam, een openbare vergadering gehouden, georganiseerd door het "Rood Verzetsfront". Van _____ werd vernomen dat de vergadering door plus minus 50 personen werd bijgewoond,

In de zaal werd de eerste uitgave van het blad "Rood Verzet
front" te koop aangeboden,

Om ongeveer 23.15 uur werd de bijeenkomst
gesloten. Aan de uitgang werd nog gecollecteerd ter bestrijding
van de gemaakte onkosten. Einde.

=====

MAANDOVERZICHT

No. 6 1977

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENS

HET ROOD VERZETSFRONT

Eind mei j.l. verscheen het derde nummer van "Rood Verzetsfront", orgaan van een gelijknamige organisatie. Het RVF kan in zekere zin worden beschouwd als opvolger van de Rode Hulp die eind december 1976 werd opgeheven

In januari 1977 verscheen het eerste nummer van "Rood Verzetsfront"

In een soort beginselverklaring - die veel gemeen heeft met de uitgangspunten van de voormalige Rode Hulp - heet het:

"Het Rood Verzetsfront" is een organisatie die tot doel heeft:

- hulp te bieden aan bevolkingsgroepen die zich verzetten tegen de huidige machtsverhoudingen, de toenemende repressie en het opkomend fascisme;
- bekendheid te geven aan de wijze van verzet van verschillende groeperingen en de daar tegenover gestelde repressie;
- directe hulp te verlenen aan hen die door hun verzet of actieve solidariteit in aanraking zijn gekomen of dreigen te komen met justitiële autoriteiten;
- het bestuderen, analyseren en doorgeven van gevolgde tactieken, met het doel het verzet te sterken en van begane fouten te leren;
- het onderzoeken en aan de kaak stellen van de praktijken van de diverse inlichtingen- en veiligheidsdiensten..

Kort samengevat komt het erop neer dat het Rood Verzetsfront bereid is actief hulp en steun te verlenen aan internationale en nationale terroristische groeperingen. Het behoeft dan ook geen verwondering te wekken dat in de "Inleiding" van het eerste nummer gefulmineerd wordt tegen de Europese Conventie ter bestrijding van het terrorisme.

In het tweede nummer (in maart 1977 verschenen) zegt het Rood Verzetsfront iets meer over zichzelf: "... een organisatie die in overleg en samenwerking met revolutionaire organisaties in Europa is opgericht. De werkwijze van de multinationale ondernemingen, de internationale registratie van personen, de bundeling van activiteiten van veiligheidsdiensten en het verdrag ter bestrijding van het terrorisme, tonen aan dat de vijand al lang heeft ingezien dat de oorlog tegen links een internationale oorlog is. Uit de werkwijze van de vijand zullen wij onze lessen moeten trekken en op internationale schaal een kracht opbouwen, die deze internationale oorlog kan winnen."

In hetzelfde nummer "verleent het Rood Verzetsfront gastvrijheid" aan een organisatie die zich "Nederlandse Rode Leger Cellen" noemt. Onder de titel "Gewapende strijd in Nederland?" pleiten de NLRC voor "gewapende strijd, hier en nu". Enkele citaten:

"Wij stellen, dat de organisatie van bewapende verzetsgroepen op dit moment juist, mogelijk en gerechtvaardigd is. Dat de gewapende strijd, als de hoogste vorm van de klassenstrijd, nu begonnen kan en moet worden. Dat zonder die strijd geen echt anti-imperialistisch verzet mogelijk is in Nederland."

"De Nederlandse Rode Leger Cellen (NRLC) staat voorrang van de praktijk voor. Of het juist is het gewapend verzet reeds (pas) nu te organiseren hangt ervan af of het mogelijk is, en dat is uitsluitend praktisch uit te maken."

"Wij, de NRLC organiseert de illegaliteit als aanvalspositie voor de revolutionaire interventie. De NRLC wil de verbinding tot stand brengen tussen legale en illegale strijd, tussen nationale en internationale strijd, tussen politiek-economisch en gewapende strijd, tussen de strategische en de tactische bestemming van de internationale communistische beweging. Gewapende strijd betekent hier en nu revolutionair interveniëren ondanks de zwakte van de revolutionaire krachten in Nederland."

Welke personen achter deze Rode Leger Cellen schuilgaan, is onduidelijk. Hun taal doet echter denken aan die van voormalige Rode Hulp leden en promotors van het z.g. Klein Geweld zodat de signalen die zij afgeven niet genegeerd moeten worden.

Het derde en tot nu toe laatste nummer besteedt uitgebreid aandacht aan zaken als "Europees-Arabische solidariteit"

de "lange arm van het zionisme" en de "Hongerstakingsverklaring van de Rote Armee Fraktion". In de inleiding heet het dat het "RVF ernaar streeft samen te werken met alle nationale en internationale krachten op basis van anti-fascisme en anti-imperialisme."

MEENTEPOLITIE NIJMEGEN.

No.: ID/1272/77.

B E T R E F T : R.A.F. - manifestatie, gehouden te Nijmegen op 1-12-1977.

F *med/A*

ACD	<i>1363046</i>
datum	<i>1 2 DEC. 1977</i>
CO	
b.	d.

-o-

F

werd vernomen dat te Nijmegen op donderdag, 1 december 1977, in het centrum Diogenes a/d van Schaeck Mathonsingel 10 een Rote Armee Fraction (R.A.F.)-manifestatie plaatsvond. De organisatie lag in handen van de studentenvereniging Diogenes uit Nijmegen samen met het Rood Verzetsfront (R.V.F.), postbus 384 uit Hoogeveen. Aanvang: 20.00 uur. Tegen betaling van f 1,- en op vertoon van college-kaart kreeg men toegang (stempel). In de hal stond een stand van waaruit 't R.V.F. allerlei literatuur te koop aanbood. Er werden ook enkele stencils verspreid (zie bijlage). Er waren ongeveer 100 aanwezigen waarvan circa 30% vrouwen: overwegend studententypes, variërend in leeftijd van 18-25 jaar.

Wat is het RVF? Wat doet het RVF F

Het Rood Verzetsfront is een niet dogmatiese organisatie die zich ten doel stelt begrip te wekken en solidariteit te organiseren voor anti-imperialistische verzetsgroepen in met name West-Europa.

Het RVF probeert inzicht te geven in de praktijken van de psychologische oorlogsvoering en de kontra-strategie van het nieuwe, wetenschappelijk doordachte fascisme in West-Europa.

Het RVF onderkent het feit dat

- West-Europa, met name de BRD, direkt steun verleende aan de volkerenmoord in Indo-China en nog steeds medeverantwoordelijk is voor de onderdrukking, uitbuiting en uitroeiing van bevolkingsgroepen in de derde wereld.
- de BRD de belangen van het US-imperialisme militair, politiek en ekonomies in West-Europa veilig moet stellen. (NATO, Europese konventie ter bestrijding van het terrorisme en het vormen van een Europese bondsstaat)
- kameraden die zich hiertegen verzetten, gevangen genomen, gefolterd en vermoord worden.
- deze kameraden het slachtoffer worden van een op uitgebreide schaal gevoerde psychologische oorlogsvoering.
- anti-imperialisties verzet terrorisme wordt genoemd.

In de poging kameraden uit de anti-imperialistische verzetsgroepen tegen kriminalisering, isolering en likwidatie te beschermen, wil het RVF via haar publikatiemogelijkheden de strijd van deze kameraden verklaren. We zullen in onze publikaties het woord geven aan onze strijdende kameraden, omdat wij hen nodig hebben als kameraden in het verzet.

Om tot effectieve actie te komen streeft het RVF ernaar samen te werken met nationale en internationale krachten op basis van anti-imperialisme en anti-fascisme.

- In de praktijk probeert het RVF haar doelstellingen te realiseren
- door het uitgeven van een tweemaandelijks bulletin, waar tussendoor specials en aktuele informatie. Een abonnement hierop kost f25,- per jaar.
 - door het organiseren van bijeenkomsten en demonstraties.
 - door het verspreiden van pamfletten en vlugschriften.

- aktieve medewerking is mogelijk door onder andere:
- het helpen bij studie i.v.m. specials en artikelen.
 - vertaalwerk
 - tikken, lay-outen van bulletin
 - het verspreiden van pamfletten
 - het helpen organiseren van bijeenkomsten, demonstraties, picketlines etc.
 - het verkopen van materiaal.
-

MAANDOVERZICHT

No. 12 1977

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

SYMPATHIE- EN ONDERSTEUNINGSGROEPEN VAN DE RAF IN NEDERLAND

Vooraf het Rood Verzetfront en het Medisch Juridisch Comité voor Politieke Gevangenen ontplooiën activiteiten t.a.v. de gevangen zittende RAF-activisten in de BRD en in Nederland. Zij organiseren manifestaties

en zij geven verklaringen uit waarin het optreden van de Duitse en Nederlandse justitiële overheid scherp veroordeeld wordt. Meer expliciet hebben activisten in kringen van het Rood Verzetfront en het Komitee Anti-Duitse Terreur uiting gegeven aan hun gevoelens t.o.v. de RAF-gedetineerden door tijdens een medio 1977 in de BRD gehouden RAF-hongerstaking plannen te beramen voor ondersteuningsacties.

In dit verband past het besluit van het RVF en het MJCPG, in samenwerking met zoveel mogelijk organisaties en groepen een campagne te ontwikkelen tegen met name de Europese voorstellen en plannen ter bestrijding van het terrorisme en tegen de Europese verkiezingen "die een volgende stap zijn om de internationalisering van de repressie op Europees niveau door te zetten".

Het RVF en MJCPG beogen te komen tot de oprichting van een "komitee tegen een Amerikaans Europa onder Duits leiderschap". Aan dit comité de zogenaamde Anti Repressie Beweging (ARB) nemen behalve het RVF en MJCPG deel: de Bond van Dienstplichtigen, de trotskistische Beweging voor Arbeiderszelfbeheer, de anarchistische Federatie van Vrije Socialisten, het uit de Rode Hulp ontstane Ierland Komitee en een groot aantal plaatselijke groepen, die zich met de "anti-repressiestrijd" bezighouden.

Opmerkelijk zijn de pogingen in dit kader contact te leggen met andere organisaties. Bovendien blijkt direct of indirect contact met groepen van pro-RAF- en RVF-

"plaktivisten". Rekening moet gehouden worden met de mogelijkheid dat uit deze kringen van "anti-repressie-sympathisanten" en "plaktivisten"-aanhangers c.q. activisten gerecruteerd worden voor terroristische organisaties.

RVF heeft momenteel op internationaal niveau relaties met RAF-steungroepen in West-Duitsland, met vertegenwoordigers in België van het Internationaal Komitee ter Verdediging van Politieke Gevangenen in West-Europa en met vertegenwoordigers van het Centre de Recherches et d'Information Socio-Economiques, een inlichtingenbureau t.b.v. extreem-linkse groeperingen in Parijs.

*
* *

F
F

ACD 1.343.792.	
datum	1 MAART 1978
CO	
b.	/ d.

1 Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BFA-TUC.	Bijlage(n):
Afschr.:	BO: 163.076

Betreft: ROOD VERZETS FRONT.

+++++

Op de RVF activisten vergadering in de CARADOOR te Utrecht, gehouden op 15 februari 1978 zijn ongeveer 20 à 25 personen aanwezig geweest, o.a. lid van de groep Zeist, Rotterdam, Nijmegen en Amsterdam.

Ook is ter sprake gekomen om de studio waar DE ROOIE HAAN haar radio uitzendingen pleegt te doen, te verstoren. De activisten zullen dan de microfoon "veroveren" en de uitzending gebruiken om hun eigen ideeën te spuien. Deze actie zal door de activistengroep van het RVF den Haag worden voorbereid.

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

VERVOLGBLAD Nr. 1.

++++
Activistengroep RVF Arnhem zullen tijdens de komende verkiezingen enkele
verkiezingsborden omzagen.

++++

LEINDE.

- uitgegeeld 15-2-78 in Utrecht
(Cangadoor)

Bijlage Rapport
BO 163076

ontwerp

aan die groeperingen die iets ondernemen tav de hongerstaking en tegen uitlevering:

als wij hier in hongerstaking gaan gaat het er ons natuurlijk in de eerste plaats om te bewerkstelligen dat we bij elkaar geplaatst worden. maar gelijktijdig is het een deel van de strijd tegen het oprukken van het nieuwe duitse fascisme in west-europa, wat juist in holland door de counter-insurgency-structuren (infiltratie van de hollandse politie door duitse smerissen, onze detentie-omstandigheden, de discussie over de nieuwe wetten naar duits model) plaatsvindt.

of anders gesteld:

als jullie tegen de isolatie hier en tegen onze uitlevering strijden, kan dat niet op het nivo van de morele verontwaardiging uitgevoerd worden, maar alleen op het nivo van anti-imperialistische strijd begrepen worden-welke ontwikkeling in elk land aan de orde is.

dat betekent: niet wij willen door jullie ondersteund worden, maar wij willen de strijd hier ondersteunen, de tegenstellingen aanscherpen.

omdat het niet om diegenen gaat die gefolterd worden maar om degene die foltert en waarom hij dat doet.

en dan bedoelen we, dat hier in holland de tendens van de institutionele fascisme al aanwezig is. en door de druk van de brd nu alleen versterkt wordt. sp. in het totaal-project van de organisatie van west-europa als reaktionair machtsblok onder de controle van de usa, ingevoerd wordt.

preciezer: (alleen hoofdlijnen)

-imperialisme in het defensief sinds vietnam, dat betekent tegenstelling derde wereld metropolen (= crisis) dwingt imperialistische repressie zich terug te trekken in de metropolen, nieuwe strategie ipv militaire interventie institutionele strategie.

-functie brd resp. sociaal-demokatie daarbij: internationale invloeden van de Amerikaanse kapitaalstrategie (zie interview frankfurter rundschau met brandt in afrika: de toekomst bestaat uit transnationale koncessies), overname van de functies van de vs door de sociaal-demokratische marionetten en het op europees nivo vormen van het blok (politiek economies militair) om druk op de derde wereld uit te kunnen oefenen (konkreet door anti-terreur-konventie, ook centraliseren van het politieapparaat onder leiding van het bka, samenvoeging van het ministerie van binnen landse zaken en defensie in de brd, prakties gerealiseerd bij schleyer, nato bij opsporing, alle europese landen deden mee, maihofer op het ogenblik naar italie omdat daar niet gespeurd werd.

-holland kan, verland als het is door een binnenlandse politieke crisis, sowieso slechts mechanies reageren mede omdat het opnieuw heel duidelijk de bereidheid getoond heeft mee te werken aan de institutionele strategie: van agt's regeringsverklaring een dienaar van het kapitaal, verklaren van "verbond" met brd, nato enz.

dat betekent: de counter-insurgency-specialisten hebben om een herstructurering van de geheime diensten door te voeren: (prakties: caransa, detentieomstandigheden, afluisteren-al twee huiszoekingen na gesprekken met familie psychologische oorlogvoering tegenadvokaten-ook kalma en agee) dat dat kader waarin de hongerstaking plaats vindt- dat betekent dat moet de inhoud zijn van de publiciteit die rond de hongerstaking gemaakt moet worden, als onze eisen ingewilligd moeten worden, en dat is in de eerste plaats het werk van groepen buiten de bases.

en zo kan de strijd voor de eisen van de hongerstaking, tegen de uitlevering de zaak van de mensen zelf hier worden, wat voornamelijk ervan afhangt hoe de openbaarheid bewerkt wordt: demonstraties verlopen meestal onopgemerkt (afgezien van het feit dat er niet veel mensen komen) de blokkade van de media is alleen door militante akties te doorbreken en dat is ook met minder mensen goed mogelijk: kerken, redakties bezetten, bij live-uitzendingen van radio en tv binnengaan en de zaak uitleggen, de hongerstakingsverklaring als affiesje drukken en op grote schaal verspreiden, spuiten

kwartaaloverzicht
binnenlandse veiligheidsdienst

1^e kwartaal 1978

Initiatieven van het Rood Verzetsfront
hebben geleid tot de oprichting van
een landelijk coördinatiecentrum van
plaatselijk zelfstandig werkende "anti-repressiegroepen".

Rood Verzetsfront

het Rood Verzetsfront
heeft zich reeds geruime tijd ingespannen plaatselijke op het Verzetsfront ge-
oriënteerde activistenkernen op te bouwen. Enkele van de activisten hebben be-
langrijke posities in de plaatselijke anti-repressiegroepen. Met name bij de
- voorbereiding van - acties rond de detentie en uitlevering van RAF-terrori.

heeft een scheiding van geesten plaats gehad t.a.v. de vraag of toepassing van geweld wel of niet geoorloofd is.

In kringen van het Rood Verzetsfront

circuleert een schriftuur, dat te oordelen naar stijl en inhoud afkomstig is van RAF-gedetineerden. Hierin wordt erop gewezen dat de gedetineerden niet ondersteund willen worden, integendeel dat zij met hun hongerstaking de strijd hier willen ondersteunen, "de tegenstellingen aanscherpen". Het stuk geeft verder aan hoe de strijd gevoerd moet worden:

"..... demonstraties verlopen meestal onopgemerkt de blokkade van de media is alleen door militante acties te doorbreken en dat is ook met minder mensen mogelijk: kerken, redacties bezetten, bij live-uitzendingen van radio en t.v. binnengaan, de hongerstakingsverklaring als affiche drukken en op grote schaal verspreiden, spuiten."

De betrokkenheid van deze activisten bij (bezettings-)acties in de VARA-studio op 25 februari en in het Ministerie van Algemene Zaken op 13 maart j.l. wijst erop dat de inhoud van genoemd stuk inmiddels in de praktijk gebracht wordt.

Met name enkele activisten uit de plaatsen Amsterdam, Den Haag, Deventer, Groningen en Rotterdam zijn bereid over te gaan tot hardere acties.

kwartaaloverzicht
binnenlandse veiligheidsdienst

2^e kwartaal 1978

ACTIVISTENKERNEN ROOD VERZETSFRONT

De van de drie RAF-gevangenen in Nederland afkomstige richtlijnen, m.b.t. de wijze waarop in Nederland de (gewapende) strijd gevoerd moet worden hebben hun uitwerking niet gemist. In navolging van conform deze richtlijnen in Den Haag (Ministerie van Algemene Zaken) en Hilversum (VARA-studio) uitgevoerde (bezetting-)acties, waren recentelijk activisten uit kringen van het Rood Verzetsfront

betrokken bij een poging tot brandstichting d.m.v. een molotov-cocktail in de Allians-verzekeringsmaatschappij te Amsterdam en bij een anti-Israël-actie rond het Congresgebouw te Den Haag.

Actie Allians-verzekeringsmaatschappij

Bij de in de nacht van 4 op 5 mei j.l. op de Allians-verzekeringsmaatschappij gerichte poging tot brandstichting

werden allen aangehouden.

een op de actie betrekking hebbende verklaring met de navolgende inhoud:

"op de avond van 4 mei 1978 hebben wij de Allianz-bank, als vertegenwoordiger van het Duitse imperialisme, aangevallen. Terwijl het Nederlandse volk de slachtoffers van het oude Duitse fascisme herdenkt, herdenken wij op deze manier niet alleen hen maar alle strijders, die gevallen zijn in de anti-imperialistische strijd. In het bijzonder onze kameraden die vermoord zijn door het nieuwe Duitse fascisme,

Niet door een pacifistische 1 minuut stilte maar door het georganiseerde verzet zal het imperialisme overwonnen worden.

Vandaag was het Duitse imperialisme ons doel, we zullen echter niet ver-

geten dat ook Nederland deel uitmaakt van het internationale impera-
lisme.

Organiseer de anti-imperialistische strijd op alle nivo's!

Revolutionaire Kern."

Actie Congresgebouw Den Haag

Ongeveer 25 activisten uit Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Breda voerden op 11 mei j.l. rond het Congresgebouw te Den Haag, waar een bijeenkomst plaatsvond ter viering van het 30-jarig bestaan van de staat Israël, een (protest-)actie uit. Daarbij werden anti-Israëliëse en pro-Palestijnse leuzen meegevoerd en bij aankomst van leden van het Koninklijk Huis werd met vuurwerk gegoid. Enkele demonstranten werden aangehouden.

P

AGD 1405 585
datum 31 OKT. 1978
CO
h. d.
Bijlagen:
BO: 167.182.

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: **BFA - BSO - BOA - CF**

Afschr.:

Betroff: **manifestatie tegen uitlevering RAF leden.**

Op zaterdag 14 okt. 1978 is in de Brakke Grond te Amsterdam een manifestatie gehouden gericht tegen de uitlevering van de 3 in Nederland gevangen gehouden RAF leden.

De manifestatie zou georganiseerd zijn door o.a. Rood Verzets Front en sympathisanten van de RAF in Nederland.

Volgens schatting waren ongeveer 300 personen aanwezig.

De gehele zaal was behangen met foto's van RAF leden.

In de toespraken en redevoeringen kwam tot uiting de slechte toestanden in de gevangenissen, de strenge discipline de rechteloosheid van de gevangenen en de slechte gezondheid van met name de RAF leden

Een televisie-ploeg die in de zaal filmopname wilde maken werd deur gewezen. einde.

kwartaaloverzicht
binnenlandse veiligheidsdienst

4^e kwartaal 1978

HET ROOD VERZETSFRONT EN DE RAF-GEDETINEERDEN

Het Rood Verzetsfront (RVF), dat optreedt en zich presenteert vanuit een positie van solidariteit met de "gewapende strijd", heeft zich het afgelopen jaar in hoofdzaak beperkt tot activiteiten (vooral op propagandistisch gebied) ten behoeve van de Westduitse Rote Armee Fraktion. Een concrete aanleiding hiertoe vond het RVF in de detentie van de in-middelen naar de Bondsrepubliek uitgeleverde RAF-terroristen

De ten gunste van deze RAF-terroristen ontplooidde activiteiten leidden tot een aantal interessante ontwikkelingen. Binnenslands kwam een intensieve samenwerking tot stand met het "Medisch Juridisch Comité voor Politieke Gevangenen" (MJCPG),

Bovendien leidde deze activiteit tot een discussie binnen het RVF-MJCPG-complex over de verschillende functies van deelnemers aan de solidariteitsbeweging. Met name de beschrijving van de functie van de advocaten wierp een nieuw licht op de onderlinge verhoudingen, hoewel men er blijkbaar niet in slaagde te dien aanzien in alle opzichten duidelijkheid te scheppen.

Het RVF en de positie van de advocaten

Het RVF ziet een nauw samenwerkingsverband tussen politieke gevangenen, sympathisanten (RVF, MJCPG) en advocaten in de strijd tegen de burgerlijke rechtsstaat en het kapitalistische systeem. Politieke gevangenen zetten hun strijd voort vanuit de gevangenis door hongerstakingen, velerlei soorten van lijdzaam en actief verzet en propaganda naar buiten ("Knastpraxis"). Sympathisanten steunen deze strijd met publicaties, plakacties, demonstraties, etc. Advocaten kunnen daarbij een belangrijke ondersteunende en bemiddelende rol spelen. Opmerkelijk is echter dat zij volgens het RVF desondanks in het geheel een dubbelzinnige positie innemen.

In het algemeen geldt namelijk, aldus het RVF, dat zij bij de verdediging van hun cliënten hebben uit te gaan van "democratisch tot stand

gekomen" wetten en normen. Zij verdedigen de rechtsstaat in zoverre zij de momenten signaleren waarop deze zich niet aan haar eigen wetten en de internationale verdragen houdt.

Advocaten die aan een aantal door het Rood Verzetsfront geformuleerde eisen voldoen, mogen in deze visie echter beschouwd worden als haar medestanders. De belangrijkste van deze eisen zijn:

- de advocaat moet principieel solidair zijn met zijn cliënt zonder zich met hem te identificeren;
- de advocaat moet weigeren het proces tegen zijn cliënt legitimiteit te verschaffen;
- de advocaat moet het leven van zijn cliënt beschermen tegen de staat;
- de advocaat moet zijn cliënt verdedigen en daartoe een strategie ontwikkelen tezamen met de advocaten van medegevangenen, e.e.a. in overstemming met de ideologie van de groep (cliënten).

Het RVF is van mening dat advocaten die aan deze eisen voldoen, door hun collegae juristen binnen het Nederlandse justitie-apparaat niet (meer) geaccepteerd zullen worden. Anderzijds ziet het RVF de positie van deze advocaten ten opzichte van de RVF-activisten echter eveneens als problematisch: zij identificeren zich namelijk toch met de rechtsstaat en zien toe dat de overheid de grenzen daarvan niet overschrijdt; slechts de sympathisanten kunnen zich volledig met het verzet tegen de rechtsstaat identificeren.

Het RVF verklaart de geïsoleerde positie van deze advocaten uit hun klasse-positie: zij plegen "verraad" tegenover hun klassegenoten bij de Justitie; anderzijds handhaven zij tegenover de sympathisanten angstvallig het bestaande klasseverschil onder andere omdat zij geen afstand doen van hun "klasseprivileges en bourgeois-gewoonten". Daarom ziet het RVF deze advocaten, zelfs al voldoen zij aan de geformuleerde eisen, slechts als "moeizame medestanders".

de voornaamste woordvoerder van het advocatenverdedigingscollectief van de RAF-terroristen, heeft nog de meest functionele relatie met de kern van het RVF.

Het RVF en de activistenkernen

In den lande wordt het RVF vertegenwoordigd door plaatselijke kernen van activisten, die onder andere betrokken waren bij de bezetting van het Ministerie van Algemene Zaken op het Binnenhof, het binnendringen in een uitzending van de "Rooie Haan" en het ingooien van ruiten van justitiële gebouwen. Opmerkelijk is dat slechts enkele oud Rode Jeugd-leden c.q. Rode Hulp-leden contacten hebben in kringen van deze activisten en nu en dan (zijdelings) betrokken zijn bij hun activiteiten.

Nu met de uitlevering van de RAF-terroristen aan de Bondsrepubliek een voor het RVF belangrijk en tijdrovend actie-onderwerp is weggevallen, houdt het RVF zich bezig met de versterking van de plaatselijke kernen

12 10/7

ACD	1437018
datum	9 JULI 1979
CO	1435665
b.	d. — / —

1791 /2.1.3

28 juni 1979.

Co 1435.665

Betreft: Blokkade actie RVF te Zevenaar.

Op maandag 25 juni 1979 te 10.40 uur werd bij de meldkamer van de Gemeentepolitie Zevenaar gemeld, dat op de zuidelijke rijbaan van Rijksweg A 12 tussen Arnhem en de Nederlands-Duitse grens ter hoogte van de afslag Beek enkele honderden meters voor Duits grondgebied een personenauto in brand zou staan. Op de aangewezen plaats bleek echter door 12 personen een aantal strobalen en autobanden in brand te zijn gestoken, daarmede de rijbaan blokkerend, uit protest tegen de behandeling van RAF terroristen in Duitse gevangenissen. Zij maakten dat protest duidelijk middels spandoeken en het uitdelen van pamfletten (zie bijlage) aan ter plaatse door deze blokkade gestrande automobilisten. Een medewerker van Rijkswaterstaat, die zich kort in deze omgeving ophield om werkzaamheden te verrichten, heeft gezien dat ongeveer 4 à 5 mannen de strobalen en autobanden op nogal gevaarlijke wijze op de rijbaan deponeerden, waarna het geheel met benzine uit blikken en flessen werd overgoten en in brand werd gestoken. Tijdens het opwerpen van deze blokkade trachtten enkele vrachtwagenbestuurders toch deze blokkade te ontwijken en door te rijden, hetgeen nogal gevaarlijke toestanden met zich meebracht. Een tankwagen, gevuld met ongeveer 30.000 liter benzine, moest kort bij het brandende geheel stoppen en moest direct om veiligheidsredenen van de plaats worden weggeleid, dit moest achteruitrijdend geschieden. Kort na het in brand steken van het materiaal kwam

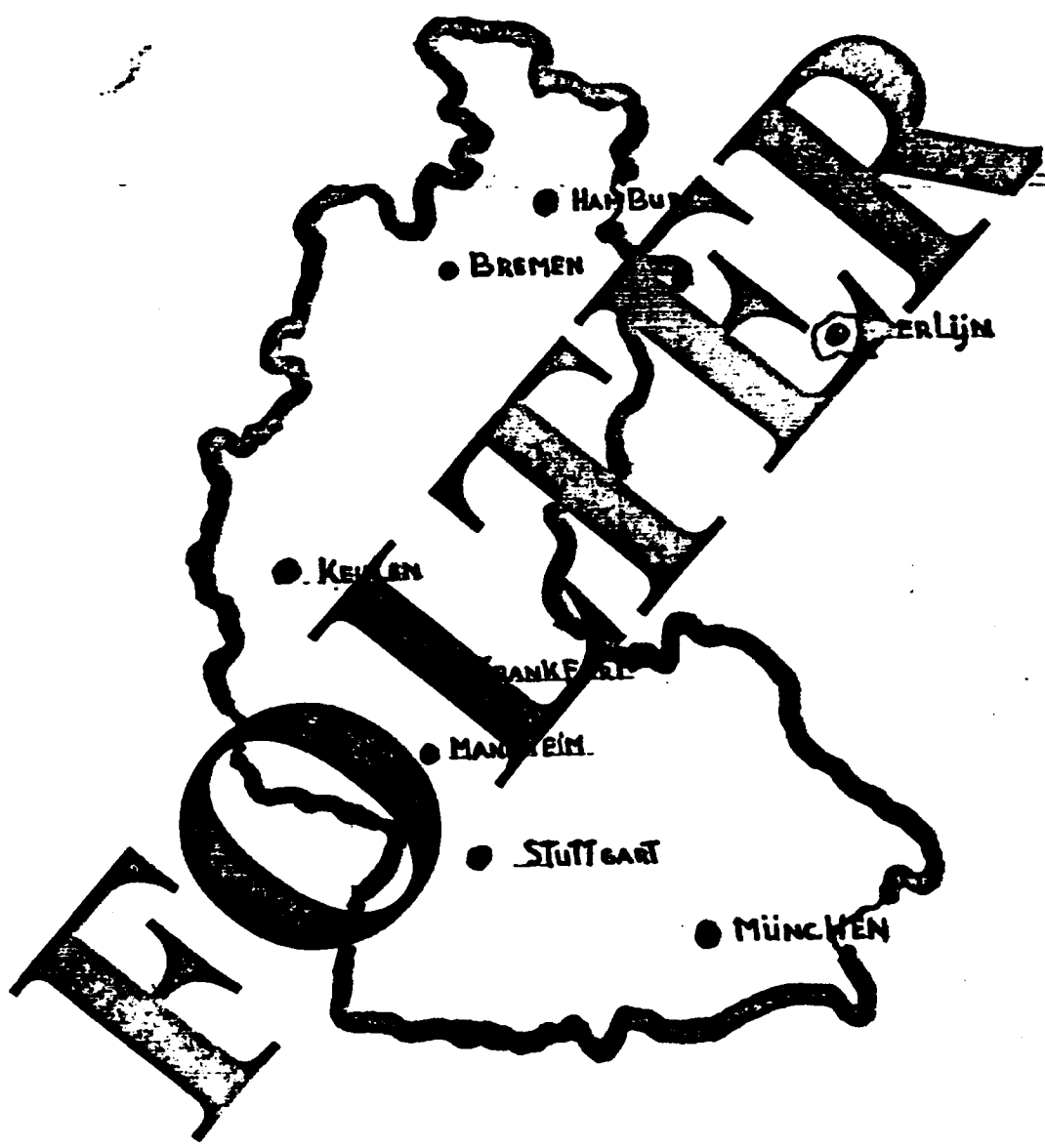
personeel van de Koninklijke Marechaussee belast met de grensbewaking, geassisteerd door personeel van de Duitse Grensschutz ter plaatse. Zij konden een eind maken aan deze actie en men wist 11 personen aan te houden ter zake overtreding van artikel 162 van het Wetboek van Strafrecht.

postbus 384 hoggaveen giro 3720793

ROOD VERZETSFRONT

BRD

(WEST DUITSLAND)

DEUTSCHLAND FOLTERT

Sie stehen auf die Autobahn richtung BRD vor einer Sperre.

Diese Sperre ist aufgebaut worden, um die Zensur der burgerliche Presse zu durchbrechen und die Leute zu konfrontieren mit die Tatsachen über was geschieht mit den Gefangenen aus der Guerrilla in der BRD.

In diesem Augenblick sind ung. 75 politische Gefangenen (RAF, 2e Juni). und sympathisanten im Hungerstreik getreten gegen den vernichtende Isolationsfolter woran sie unterworfen sind.

Sie fordern:

- DIE BEHANDLUNG ALS KRIEGSGEFANGENEN
- AUFHEBUNG DER ISOLATIONSFOLTER (u.a. Trennscheibe, Postzensur)
- ZUSAMMENLEGUNG VON GEFANGENEN IN GRUPPEN VON MINDESTENS 15
- FREILASSUNG VON GUNTHER SONNENBERG, DER DURCH EINEN KOPFSCHUSS HAFTUNFAHIG IST.
- FREILASSUNG VON IRMGARD MOLLER, DIE NACH 7 JAHREN ISOLATIONSFOLTER STERBENDE IST.

Die BRD - als führende Macht in West-Europa - geht voran in der vernichtung politischen Gefangenen mittels spezial eingerichtete Knäste, die Heute überall in Europa gebaut werden nach dem Modell Stammheim.

Schmidt - das sozial demokratisches Gesicht des neuen Faschismus, ist nicht gefällig die legitime Forderungen der Gefangenen einzuwilligen. Im Gegenteil, er hat die Absicht die totale Vernichtung der anti-imperialistischer Kämpfer durch zu führen.

Wie Schmidt es selber gesagt hat '.....hartesten durchgreifen ..eines Staates, der sich in einem Verteidigungsposition nicht schauen kann, selbst zu toten...'

Das er auch nicht dafür zurückschreckt dieses in der Praxis anzuwenden. weil es ihn klar ist, dass er die politische Identität der Gefangenen nicht brechen kann mittels der Isolationsfolter zeigt sich schon aus den im Knast ermordeten Genossen

HOLGER MEINS
SIEGFRIED HAUSNER
ANDREAS BAADER
ULRIKE MEINHOF
INGRID SCHUBERT
JAN CARL RASPE
GUDRUN ENSSLIN

Im Versuch dauernd die Öffentlichkeit zu manipulieren, sind die Gefangenen Hemmungen die aus dem Wege geräumt werden müssen, notigenfalls mittels des Todeschusses bei der Verhaftung. Die Morden auf WILLY PETER STOLL, MICHAEL KNOLL, EUSABETH VON DYCK beweisen dieses klipp und klar !!

solidarität mit dem kampf drinnen und draussen!

DUITSLAND FOLTERT

U staat hier op de snelweg naar West-Duitsland voor een blokkade. Deze blokkade is opgericht om de censuur van de burgerlijke pers te doorbreken en de mensen met de neus op de harde felten te drukken over wat er gebeurt met de gevangenen uit de guerrilla in West-Duitsland.

Op dit moment zijn ong. 75 politieke gevangenen(RAF, 2e Juni) en sympathisanten in hongerstaking tegen de vernietigende isolatiefolter waaraan zij zijn onderworpen.

Zij eisen:

- BEHANDELING ALS KRIJGSGEVANGENEN
- OPHEFFING VAN DE ISOLATIEFOLTER (o.a. Trennscheibe, censuur op post)
- SAMENBRENGEN VAN DE GEVANGENEN IN GROEPEN VAN MINSTENS 15.
- VRIJLATING VAN GUNTHER SONNENBERG, DIE ALS GEVOLG VAN ZIJN HOOFDWOND NIET IN STAAT IS GEVANGEN TE ZITTEN
- VRIJLATING VAN IRMGARD MOLLER, DIE NA 7 JAAR ISOLATIEFOLTER NU OP STERVEN LIGT.

West-Duitsland - als leidende macht in Europa - gaat voorop in de vernietiging van politieke gevangenen middels speciaal ingerichte bajesen, die momenteel overal in West-Europa worden gebouwd naar het model van Stammheim.

Schmidt, het sociaal-democratisch gezicht van het nieuwe fascisme, is niet bereid om de legitieme eisen van de gevangenen in te willigen. Integendeel, hij is uit op de totale vernietiging van de anti-imperialistische strijders.

Zoals Schmidt zelf zegt '..... het zo krachtig mogelijk optreden van een staat die er in een verdedigingspositie niet voor kan terugschrikken zelf te doden.....' (regeringsverklaring 13.3.75).

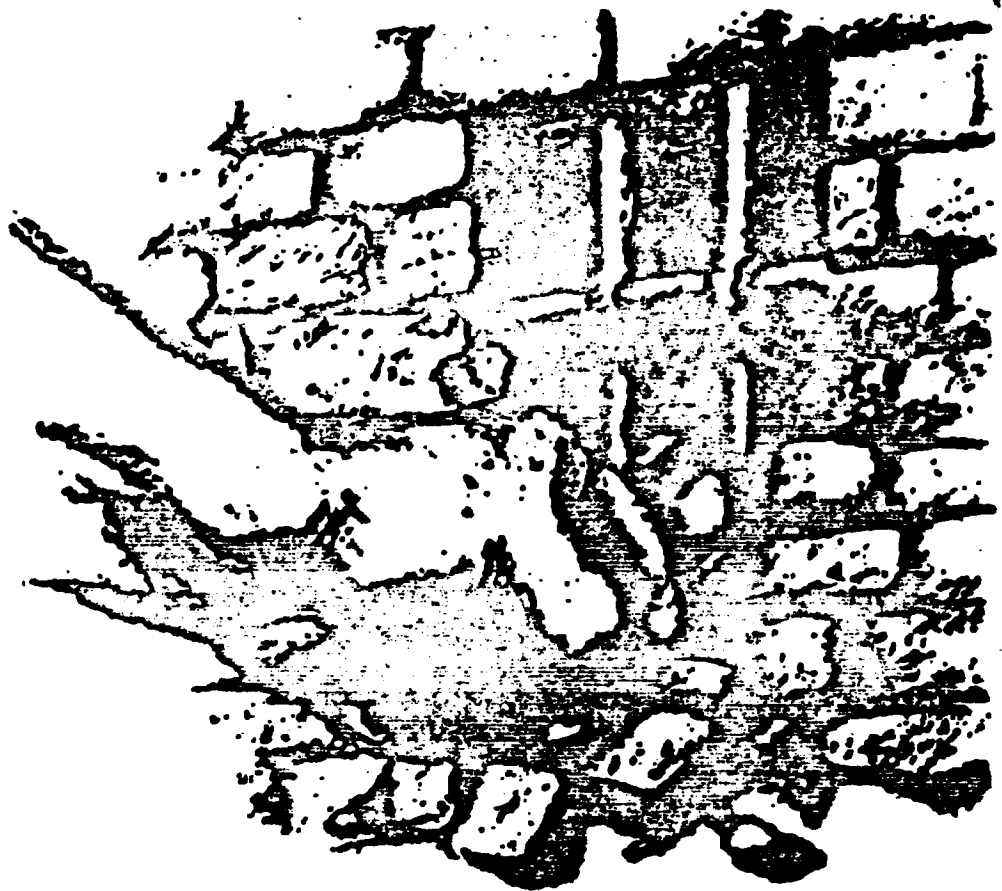
Dat hij er ook niet voor teruschrikt dit in praktijk toe te passen - omdat het hem duidelijk is geworden dat hij de politieke identiteit van de gevangenen niet kan breken door isolatiefolter - blijkt uit de nu al in de bajes vermoorde kameraden:

HOLGER MEINS
SIEGFRIED HAUSNER
ANDREAS BAADER
ULRIKE MEINHOF
INGRID SCHUBERT
JAN CARL RASPE
GUDRUN ENSSLIN

In de poging blijvend de publieke opinie te manipuleren, zijn de gevangenen opstakels die uit de weg geruimd moeten worden - eventueel door middel van een dodelijk schot bij arrestatie. De moorden op WILLI.PETER STOLL, MICHAEL KNOLL, ELISABETH VAN DYCK bewijzen dit maar al te goed!!

**solidariteit met de strijd
binnen en buiten de bajes!**

SOLIDARITEIT MET DE
GEVANGENEN IN
HONGERSTAKING!

SOLIDARITÄT MIT DEN
GEFANGENEN IM ***
*** HUNGERSTREIK

ST

AAN: HOOFD B.V.D.

L

Nr 62.950.c.4/C.4/

DATUM: 26 juni 1979

-o-

Datum bericht
Bron

: 25 juni 1979
: Personeel KMAR

F'

ACD / 485.665.
datum 27 JUNI 1979
CO
b. d.

 Onderwerp : Demonstratie en blokkade op Rijksweg 12
 ter hoogte van de Doorlaatpost Bergh-Autoweg .

Op 25 juni 1979 omstreeks 11.00 uur werd door een aantal demonstranten van het "Rood Vernetsfront" de rijbaan van Rijksweg 12 in de richting Duitsland geblokkeerd. Men had hiervoor ongeveer 6 stroballen en een tiental autobanden gebruikt die men had overgoten met benzine en had aangestoken .

Door de hevige rookontwikkeling was het rijverkeer in de richting Duitsland volledig gestremd. Ook het verkeer in de richting Beek kon geen gebruik maken van de daartoe behorende afslag, omdat deze ook was geblokkeerd met brandende autobanden en stro.

Een groep van 11 personen sat ^{op} het wegdek en riepen leuzen; "SCHIEDT MOORDENAAR" en "VRIJHEID VOOR DE RAF LEDEN".

Tevens hielden ze enkele borden omhoog met de volgende teksten;

"Gevangenen uit de Guerilla in West-Europa zijn opnieuw in hongerstaking tegen hun vernietigende detentie".

Omstandigheden:

- isolatiefolter.
- trennscheibe-
- censuur.

"Solidariteit met de gevangenen uit de Guerilla in West-Europa".

Zij eisen:

Behandeling als krijgsgevangenen;

Opheffing van de isolatiefolter;

Samenvoeging van politieke gevangenen in groepen van minstens 15 personen.

"Rood Vernetfront". postbus 384, Hoogeveen.

Door Personeel Koninklijke Marechaussee Bergh-Autoweg,
Rijkspolitie Beek, Gemeentepolitie Zevenaar zijn 11 personen aangehouden.

Betrokkenen waren tevens nog in het bezit van stencils gesteld in de Duitse en Nederlandse taal.

kwartaaloverzicht
binnenlandse veiligheidsdienst

3^e kwartaal 1979

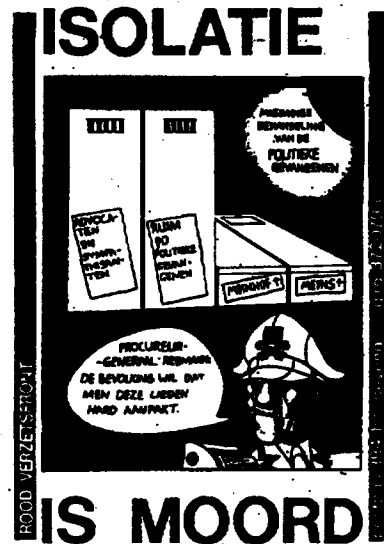
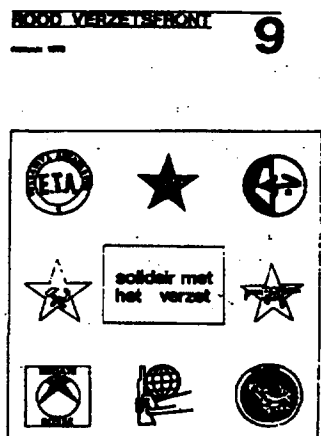
HET ROOD VERZETSFRONT

In een van zijn bulletins karakteriseert het Rood Verzetsfront (RVF) zichzelf als een niet dogmatische organisatie die zich ten doel stelt begrip te wekken en solidariteit te organiseren voor anti-imperialistische verzetsgroepen.^{*)} in met name West Europa.

Het RVF wil dit begrip en deze solidariteit tot stand brengen door middel van publikaties maar ook door demonstraties en gerichte acties.

Op het vlak van de publikaties beschikt het RVF over drie mogelijkheden:

- 1e. Het RVF-bulletin met artikelen en commentaren over de revolutionaire beweging in de ruimste zin.
- 2e. Het bulletin "Informatie Politieke Gevangenen (IPG)" ^{**)}
Hierin worden politieke gevangenen, middels hun brieven aan het woord gelaten en worden politieke verklaringen afgedrukt.
- 3e. Affiches, die door RVF-activisten door het hele land worden verspreid en geplakt.

*) Met "anti-imperialistische verzetsgroepen" bedoelt het RVF organisaties als de Rote Armee Fraktion, IRA, ETA e.d.

**) Hoewel wordt getracht dit te verdoezelen is het IPG geïnitieerd vanuit het RVF.

Op het vlak van de acties heeft het RVF zich de afgelopen maanden ook niet onbetuigd gelaten hoewel de effecten en resultaten daarvan gering zijn geweest.

Om een en ander te illustreren zullen de zes meest in het oog lopende RVF-acties, vanaf maart '79, nog eens worden opgesomd.

RVF-acties vanaf maart '79

- Op 28 maart poogde een groep RVF-leden het kantoor van Swiss-Air in Amsterdam te bezetten teneinde de detentiesituatie van twee leden van de "Beweging van de 2e Juni" in Zwitserland aan de kaak te stellen. De "bezitters" werden door personeel van Swiss-Air buiten het gebouw gezet. Drie RVF-activisten werden gearresteerd.
- In het kader van acties tegen de Europese verkiezingen trachtte een lid van het RVF op 17 mei het huis van Heerlens burgemeester te bekladden. Hij werd op heterdaad betrapt en aangehouden.
- Op 5 juni trachtten enige RVF'ers de opnamen van de z.g. "Euro-kwis" in de Hilversumse NOS-studio te verstoren. Ook deze actie kreeg hoegenaamd geen publiciteit omdat de actievoerders door NOS-personeel op de stoep van het gebouw werden gedeponneerd.

- Publiciteit voor de detentiesituatie van "politieke" gevangenen in de BRD trachtten drie RVF-leden te krijgen door op 12 juni aan de noodrem te trekken in de internationale trein Amsterdam-Wenen. Ook bij deze actie werden de daders gearresteerd.
- Met hetzelfde doel werd later de rijksweg A 12 nabij de Ned.Duitse grens geblokkeerd. Men slaagde erin ter plaatse enige folders te verspreiden. De pers besteedde echter praktisch geen aandacht aan de zaak. Wel werden elf deelnemers aan de actie gearresteerd.
- Het grootste debacle voor het RVF vormde de gewapende roofoverval op 29 juni op het stadhuis van Groningen. De overval was bedoeld om blanco paspoorten te bemachtigen. Dit lukte. Niet lang na de overval vielen de daders echter in handen van de politie.

Naar de eventuele bestemming van de blanco paspoorten kan men slechts gissen. Gezien het grote aantal (ruim veertig) is het aannemelijk dat de aktie "op bestelling" is uitgevoerd.

Conclusie

Vrijwel alle akties van het Rood Verzetsfront van de laatste maanden zijn mislukt of hebben niet die publiciteit gekregen die men zich gewenst had. Daarentegen waren de offers die het RVF bij deze akties moest brengen, aanzienlijk.

Bij de zes vermelde akties werden + 20 arrestaties verricht, huiszoekingen gedaan en vuurwapens in beslag genomen.

Met name het mislukken van de overval op het stadhuis van Groningen moet een grote desillusie zijn geweest voor het RVF, mede vanwege het feit dat men het voor langere tijd zal moeten stellen zonder de beide gearresteerden, die als steunpilaren van de organisatie betiteld mogen worden.

kwartaaloverzicht
binnenlandse veiligheidsdienst

3^e KWARTAAL 1980

HET ROOD VERZETSFRONT

Het Rood Verzetsfront (RVF) heeft dit jaar zijn koers enigermate gewijzigd. Niet langer zijn de activiteiten hoofdzakelijk gericht op ondersteuning van de Rote Armee Fraktion (RAF). Men dient zich nu ook te bekommeren om gevangenen uit eigen gelederen, terwijl nieuwe vormen van verzet in de maatschappij aanknopingspunten lijken te bieden om te ontsnappen aan het isolement waarin het RVF dreigde te geraken.

"Politieke gevangenen"

Na de mislukte paspoortroof in juni 1979 kon het RVF beschikken over enige martelaren van eigen bodem, hetgeen door deze ideologisch zo weinig gemotiveerde groep dankbaar als actieobject werd aangegrepen. Daar kwam bij dat drie in Nederlandse gevangenissen verblijvende RAF-leden eind 1978 aan West-Duitsland waren uitgeleverd, zodat in Nederland de bereidheid tot het voeren van acties voor dit drietal verflauwde, terwijl de RAF als organisatie ook geen tot de revolutionaire verbeelding sprekende acties meer ontplooidde.

De voorbereiding en uitvoering van de bomaanslag in de Gelderse gemeente Renkum getuigden van een weloverwogen aanpak. Was eerder bij plak- en kladacties tegen personeel van de Arnhemse gevangenis de naam "Beweging tegen Bajesterreur" gehanteerd, de bomaanslag werd geclaimd door het "Rood Volksverzet". Er is geen twijfel over dat enkele harde kernleden van het RVF achter dit Volksverzet schuil gingen, maar strafvervolging tegen de vermoedelijke daders bleek juridisch niet haalbaar. De RVF-leden hebben zich ditmaal tevreden in de handen kunnen wrijven.

Nieuwe actieterreinen

Gebleken is, ondermeer uit de knipselkranten van het RVF, dat deze organisatie de bakens aan het verzetten was. In toenemende mate toonde men in de achterliggende periode belangstelling voor het doen en laten van de krakers, het verzet tegen het gebruik van kernenergie en het optreden van de anti-militaristische groep "Onkruid".

Vooraf het optreden van de krakers in Amsterdam spreekt het RVF aan, niet in de laatste plaats omdat men daarin een mogelijkheid ziet in Amsterdam een nieuwe steungroep te formeren.

In de afgelopen maanden heeft het zonder twijfel in de bedoeling van het RVF gelegen de solidariteit met de krakers te onderstrepen door bomaanslagen gericht tegen politie en justitie.

Deels door oplettendheid aan overheidszijde, deels door ondeskundigheid aan de kant van het RVF werden bomaanslagen voorkomen. Dat het RVF de kunst van het zelf vervaardigen van explosieven nog niet geheel onder de knie heeft, ondervonden de bewoners van het pand Quellijnstraat 64 te Amsterdam in juni van dit jaar (zie foto).

Na de aanslag in Renkum schreef het RVF dat de bom de geestelijke vermogens van de justitie-autoriteiten had aangetast; dit naar aanleiding van herhaalde huiszoekingen

kwartaaloverzicht
binnenlandse veiligheidsdienst

1° KWARTAAL 1981

HET ROOD VERZETSFRONT

*Eind 1980 is het Rood Verzetsfront (RVF) uiteengevallen in kleine lokaal of regionaal opererende groepen, die min of meer onafhankelijk van elkaar hun activiteiten ontplooiën.
Er is geen sprake meer van een "strakke" organisatie.*

De huidige opbouw

Door onderlinge, veelal persoonlijke, tegenstellingen kon overigens al niet meer van een homogene groep worden gesproken. In september/oktober leek het er nog even op dat de RVF-gelederen zich zouden sluiten

Zoals de zaken er nu voorstaan is er een RVF-Groningen en een RVF-regio-Zuid, waartoe activisten in diverse plaatsen in het zuiden en oosten van Nederland behoren. Daarnaast kan gesproken worden van een RVF-Amsterdam

De publicaties

Tot begin 1980 maakte het RVF v.w.b. de publiciteit voornamelijk gebruik van drie mogelijkheden:

- het RVF-bulletin;
- de brochure Informatie Politieke Gevangenen (IPG);
- pamfletten, vlugschriften etc.

De brochure IPG bestaat inmiddels niet meer,

Over de inhoud van het RVF-bulletin zijn eind vorig jaar meningsverschillen ontstaan

Het RVF-Groningen

draagt zorg voor het maandelijkse verschijnen van het RVF-bulletin-oude-stijl, waarin de laatste maanden toch iets meer aandacht werd besteed aan de "Nederlandse situatie". Duidelijk blijkt ook uit het RVF-bulletin de al eerder gesignaleerde toegenomen belangstelling voor o.m. het verzet tegen de kernenergie en de activiteiten van krakers. Bulletin nr. 29 (februari 1981) was zelfs geheel gewijd aan de Anti-kernenergiebeweging in o.m. Duitsland en Nederland. Deze tendens is overigens ook waarneembaar binnen het legale deel van de RAF - ook wel antifagroepen genaamd - in de Bondsrepubliek.

Het activisme

In de tweede helft van 1980 werden vanuit het RVF diverse pogingen in het werk gesteld vat te krijgen op de krakers in Amsterdam.

Uitbreiding van steunpunten naar de Randstad leek immers noodzakelijk om uit een dreigend isolement te geraken. Een eerste aanzet hiertoe was het formeren van een gemeenschappelijke arrestantengroep t.b.v. gedetineerde krakers en RVF-leden

Doordat de personen waarop het RVF zich richtte vrijwel uitgerangeerd zijn in de kraakwereld is dit alles op niets uitgelopen. Een bijkomende factor is dat krakers zich nu eenmaal moeilijk laten vangen in een of andere organisatievorm.

Nu er geen centraal overleg meer plaatsvindt, richten de overgebleven RVF-kernen zich meer en meer op de lokale en regionale situatie, waarbij is gespeeld wordt op heersende "misstanden".

In tegenstelling tot Amsterdam blijkt in Groningen samenwerking tussen RVF-leden en krakers wel tot de mogelijkheden te behoren. Dit geldt ook voor de regio-Zuid van het RVF, alhoewel het hier meer op individuele basis lijft te geschieden.

De activiteiten van het "RVF-Amsterdam" tenslotte zijn op dit moment gering.

Prognose

Het theoretisch goed onderlegde RVF-Groningen zal vermoedelijk doorgaan in de lijn van het "oude, vertrouwde" RVF, solidariteit verkondigend met het "anti-imperialistisch" verzet van RAF en Rode Brigades etc. Daarbij zal de groep de lokale situatie in Groningen niet uit het oog verliezen.

De meer actiebeluste RVF-regio Zuid zal zich n.a.w. in toenemende mate richten op c.q. identificeren met het plaatselijk activisme, m.n. dat van krakers.

Het spook van de BVD de Groninger Knipselkrant

'De Knipselkrant is al jaren een doorn in het oog van de geheime diensten'

Zondagmorgen, 4 mei. Het is nog vroeg in de ochtend wanneer P.M. de deur achter zich dichtslaat en op weg gaat naar het hoofdstation in Groningen. Het is stil in de straten van de Groninger binnenstad, op een enkele verdwaalde kerkganger na. P.M. wil bij het hoofdstation enkele internationale en nationale kranten kopen. Dat doet hij elke zondag. Maar zover komt het deze zondagmorgen niet.

Plotseling stopt er een politiebusje. Verscheidene agenten van de rijkspolitie springen met getrokken pistolen uit de overvalwagen en stormen op hem af. Hij wordt overmeesterd en gebouid. Met een vuilniszak over z'n hoofd voeren de agenten hem af naar het hoofdbureau van politie aan de Rademarkt in Groningen. Enkele uren later wordt P.M. op transport gezet naar Hoofddorp in de Haarlemmermeer. In deze voormalige polder ligt ook Schiphol. Enkele dagen eerder werd op dit vliegveld een Japanner aangehouden met in z'n bezit een kilogram van de zeer explosieve stof TNT. Volgens de Officier van Justitie mr. F. P. M. Slits van de arrondissementsrechtbank in Haarlem, waaronder Schiphol ressorteert, wordt de Groninger beschuldigd van medeplichtigheid. De aanklacht tegen de Noorderling luidt 'uitlokking door het verschaffen van gelegenheid, middelen en/of inlichtingen'.

De Groninger ontkent kategorisch iets met de Japanner te maken te hebben. De rechter-kommissaris van de Haarlemse rechtbank zegt bij de behandeling over de voorlopige hechtenis van de verdachte dat het bewijsmateriaal 'mager' is. Toch zijn de voorarrest-bezwaren tegen de Groninger 'ernstig' genoeg om dertig dagen voorarrest te vorderen. Die bezwaren zijn gebaseerd op twee (vage) aanwijzingen. Uit de paspoorten van zowel de Noorderling als de Japanner zou blijken dat zij beiden in de nacht van 17 op 18 april van dit jaar in de Joegoslavische hoofdstad Belgrado zijn geweest. Een tweede aanwijzing is dat een portier van het Amsterdamse Marriot-hotel tegenover de recherche van de Dienst Luchtvaart Schiphol verklaart dat 'een man, gelijkenis vertoende met de Groninger', hem 's avonds

**Elseviers Magazine
wordt door de BVD
op zijn wenken
bediend**

Verdacht van medeplichtigheid aan de invoer van explosieven werd 4 mei jongstleden de Groninger P.M. gearresteerd. Hij maakt de wekelijkse Knipselkrant, een overzicht van kranteartikelen over diverse onderwerpen. Deze week wil de rechter-kommissaris in Amsterdam de drukker van het krakersblad BLUF1 aan de tand voelen. Dat vanwege de vorig jaar gepubliceerde documenten van de aktiegroep 'De wraak van Jonkheer De Brauw'. Deze documenten werden verkregen na een inbraak. Heeft Justitie de lang verwachte aanval tegen de radikale geschriften ter linkerzijde definitief ingezet?

op 1 mei had gevraagd naar het kamer-nummer van een Japanner. De portier weet zich de naam van de Aziaat niet meer te herinneren. Bovendien zegt de portier dat de man een fors postuur had en ongeveer 35 jaar moet zijn. Dat signalement voldoet echter niet aan dat van de gearresteerde Noorderling.

In kringen rond de verdachte Groninger reageert men met 'verbijstering' op de arrestatie. Volgens zijn vrienden bestaat er geen enkele relatie tussen P.M. en de eveneens gearresteerde Japanner. De verklaring voor M's arrestatie moet dan ook in een geheel andere hoek worden gezocht. Volgens een woordvoerder uit de kringen rond de verdachte voeren de Nederlandse autoriteiten een 'hetze' tegen de Groninger omdat hij de maker is van de Knipselkrant, een wekelijks overzicht van kranteartikelen waarover later meer. Tot dezelfde konklusie komt ook de raadsman van de verdachte, mr. P. H. Bakker Schut. Die schrijft in een verklaring dat 'de Knipselkrant al jaren een doorn is in het oog van binnen- en buitenlandse geheime diensten'. De arrestatie van de Groninger is volgens hem dan ook georganiseerd door de Centrale Recherche Informatie Dienst (CRID) in Den Haag in samenwerking met de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD). Deze instanties registreren onder meer 'reisbewegingen' van personen die iets te maken kunnen hebben met groeperingen als de RAF, Rode Brigades en de Belgi-

sche CCC, zo blijkt uit een artikel weekblad Elsevier van 16 februari 'De CRID heeft uit „reisbewegingen de afgelopen tijd zijn geregistreerd druk dat er op het ogenblik enkele stützer van de RAF en aanverwantenistische groepen in Nederland zijn het weekblad. De Knipselkrant door de BVD en CRID gezien als "Unterstützer". En aangezien de Kkrant voornamelijk door 1 persoon namelijk P.M., wordt gemaakt, richt de dacht van de BVD en CRID zich op hem. Al op 18 januari, 1985 w Groninger door 2 agenten, die BVD'ers legitimeren, bezocht. Ze graag wat weten over de dan gaande gerstak van RAF-gevangenen in Duitsland. Ze informeren over de de kontakten met de CCC. Na afsluiting het (korte) gesprek beschuldigen ervan lid te zijn van 'de legale R'. In de daarop volgende maanden de naam van de Knipselkrant verspreiden op in de internationale pers meer in het Belgische blad Le Sièden kontakten gesuggereerd tu Knipselkrant en de CCC. En het genoemde Elsevier-artikel me aan zo'n '40 recente aanslagen Europa. Die allemaal reël public ben gehad. Wie brengt dat in de p de Justitie. Die wil het liever stil De teneur is duidelijk. Elsevier iets tegen de Knipselkrant te men, zoals ook in het buitenland

lijke bladen in toenemende mate onder justitieel vuur komen te liggen.

Stadsguerrilla

De Knipselkrant is in augustus 1978 opgericht en komt voort uit het *Rood Verzetsfront*, een organisatie die vlak na de opheffing van de *Rode Hulp* in 1977 in het noorden van het land actief wordt. Zij organiseert vooral protestacties tegen de isolatie- en detentiesituatie van de RAF-gevangenen in Duitsland. Oorspronkelijk heette de Knipselkrant het *Rood Verzetsfront-bulletin* dat alleen was bestemd voor de toen 100 leden tellende organisatie.

Naast artikelen uit de dag- en weekbladen worden soms kopieën van verklaringen van stadsguerrillagroeperingen afgedrukt. Begin jaren tachtig, ten tijde van de opkomst van de kraakbeweging groeide de Knipselkrant uit tot een gedegen en goed gedocumenteerd blad voor de alternatieve linkse beweging. De krant werd en wordt nog steeds verspreid over linkse boekhandels in heel Nederland maar ook in het buitenland, voornamelijk Duitsland en België.

'Er mag geen openbare discussie plaatsvinden over de politiek van de guerrilla', merkte enkele jaren geleden de toenmalige bondskanselier Helmut Schmidt op, ten tijde van de aanslagen van de *Rote Armee Fraktion*. In Nederland liggen die dingen vaak wat moeilijker. De Nederlandse minister van Justitie Korthals Altes legt in een interview met het Belgische blad *Le Soir* uit *'dat er in Nederland geen wettelijk verbod bestaat op het publiceren van teksten aangaande terrorisme'*.

Anders dan in West-Duitsland zal Justitie het niet makkelijk krijgen de Knipselkrant en haar maker strafrechtelijk te vervolgen. Nederland kent immers niet, zoals West-Duitsland de beruchte paragraaf 129A, die *'ondersteuning van een criminele dan wel terroristische beweging'* strafbaar stelt. In het geval van de Knipselkrant die de *'revolutionaire theorieën aangaande het gewapend verzet'* wil uitdragen, lijkt Justitie het met andere middelen te proberen.

P.M. wordt in het Utrechtse Huis van Bewaring aan alle beperkingen onderworpen: geen bezoek, geen post en geen contact met medege-detineerden. Op het politiebureau in Hoofddorp, waar hij tot zeven mei werd vastgehouden, waren intercom en licht dag en nacht aan, werd hij 4 maal per nacht door controles gewekt, en registreerden videocamera's al zijn bewegingen. Het zou niet de eerste keer zijn wanneer een dergelijke behandeling op termijn zijn vruchten afwerpt. Niet iedereen is bestand tegen justitiële intimidaties, ook al wordt daar in de Knipselkrant wettelijk over bericht.

WILLEM DE HAAN
LEJO SIEPE

Logboek BTA

Ontvangen van/Doorgegeven aan		Log.nr.:	F		
Dienst: Open bron		260/86	AGP 860527 138		
Naam : _____		Datum: 16-5-	1986		
Door : _____		Tijd : 15.45	26 MEI 1986		
Heeft betrekking op		Gezien door			
CO-nummer : _____	HBVD	PHBVD	HB	PHB	BV
Log.nr. : _____					X
Notitie nr. : _____ Rapport					
Betreft: de Knipselkrant		Bron:			
<p>Bericht:</p> <p>Blijkens een publikatie in BLUF nr. 221 d.d. 15-5-'86 heeft de aanhouding van _____ op 4 mei j.l. onder meer geleid tot de oprichting van een solidariteitskomite Knipselkrant (i.o.).</p> <p>Het kontaktadres luidt: postbus 7007 9701 JA Groningen tfn. 050 - 143019</p>					
Doorgegeven aan					
Dienst: _____					
Naam : _____					
Datum : _____					
Tijd : _____					

BVD zou bewijzen tegen A. zoeken

Muh N

8-7-88

8810 10 047

GRONINGEN — De 36-jarige Groninger J.W.A., die nu 45 dagen in de gevangenis in het Westduitse Lüneburg wordt vastgehouden (zie pagina 1), wordt verdacht van overtreding van artikel 129 a van de Westduitse Grondwet, die "ondersteuning van een criminele dan wel terroristische vereniging" verbiedt. De bundel "Widerstand heißt Angriff", waarvan hij volgens de Westduitse justitie 90 exemplaren vervoerde, is in de Bondsrepubliek verboden, maar is in Nederland gewoon in de handel verkrijgbaar.

De arrestatie van A. is bekend bij het ministerie van Buitenlandse Zaken. Volgens woordvoerder J. Dirks van het departement doet dat niets meer aan de gevangenhouding van de Groninger dan bij arrestaties van andere Nederlanders die in het buitenland. Dat houdt in dat Buitenlandse Zaken toeziet op een correct verloop van de rechtsgang en beoordeelt of de verdachte dezelfde behandeling krijgt als inwoners van het land waar de arrestant is aangehouden.

Dat A. is aangehouden wegens het bezit van boeken die in Nederland niet verboden zijn, is voor het ministerie geen reden om de Groninger meer hulp te verlenen. "In Nederland mag je 'Mein Kampf' niet in je bezit hebben en in Rusland mag je de Bijbel niet vervoeren. Ieder land heeft zijn eigen regels en die moet je respecteren wanneer je er bent", aldus Dirks.

A. reisde met de Amsterdamse touroperator Bovotours naar West-Berlijn toen hij werd aangehouden. Zijn advocaat, mr. Dieter Adler uit Hannover die eerder RAF-leden als Brigitte Monhaupt verdedigde, is de aanhouding wegens het vervoer van verboden lectuur belachelijk. Hij schat dat A. mogelijk wordt veroordeeld tot twee jaar celstraf. Dit soort hoge straffen voor relatief weinig verstreckende strafbare daden zijn volgens hem vooral bedoeld ter afschrikking.

Het VPRO-radioprogramma Het Gebouw suggereerde vanochtend dat de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) voor de Westduitse justitie tracht bewijsmateriaal tegen A. te verzamelen. Een vriendin van de verdachte zou enige tijd geleden bezoek hebben gehad van een BVD'er, die zich voorstelde als Jan Poortman en informatie over de Groninger wilde hebben.

A. behoort tot de bekenden van de Groninger Paul Moussault,

sympathisant van linkse terroristische organisaties als de RAF, de Belgische CCC, de Franse Action Directe en leider van een groep die zich het Rood Verzetsfront noemt. Moussault is ook redacteur van De Knipselkrant, die revolutionaire ideeën verkondigt.

Vorig jaar april werd bij hem een inval gedaan en werden goederen en papieren van hem in beslag genomen, toen hij ervan werd verdacht contacten te hebben met de CCC. Een klein jaar eerder werd hij gearresteerd, toen hij ervan werd verdacht betrokken te zijn bij de invoer van een kilo springstof door een Japanner die op Schiphol werd aangehouden. A. zou echter niets met de redactie van De Knipselkrant te maken hebben.

lid N.N.6 - 1988

8810 10 047

DUITSLAND, DE BVD EN DE CENSUUR

Al bijna twee maanden zit Hans, uit Groningen, vast in een Duitse cel. Hij wordt beschuldigd van koeriersdienst voor de Rote Armee Fraktion. In feite gaat het om een mogelijke overtreding van de Duitse censuurwetgeving.

Bij 'koeriersdiensten voor de RAF' denk je als niets-armaedende burger al gauw aan het vervoer van wapens of explosieven. Welnu, hier ging het om boeken. Exemplaren van een uitgave die je in Nederland gewoon in de boekhandel kunt kopen. 'Widerstand heisst Angriff' heet ze. Ze kost ongeveer 30 gulden. Het is een verzameling teksten uit de periode '77 tot '87 over de 'politisch-militaire Kampf' voor 'eine Welt, die kommunistisch ist!'. In Duitsland kan verspreiding je maximaal 10 jaar gevangenisstraf opleveren. Wat is er gebeurd?

Op 25 mei reisde Hans in een touringcar met toeristen van Amsterdam naar Berlijn. Aan de grens tussen West-Duitsland en de DDR, bij Helmstedt, hield de douane de bus aan. Iedereen moest zeggen welke koffers van hem/haar waren. Twee koffers bleven over. De chauffeur wees Hans aan als de eigenaar. Hans zelf ontkent dat de koffers van hem zijn. In de koffers zaten 90 exemplaren van bovengenoemd boek. Hans werd gearresteerd en per helikopter afgevoerd. Daarna bleef het meer dan zes weken stil. Hoewel enkele bekenden van Hans in Groningen al vrij snel van zijn arrestatie en de vermoedelijke beschuldigingen op de hoogte waren, brachten ze niets in de openbaarheid. Niemand begrijpt waarom. Politiek onbenu? Paranoia?

— IK BEN JAN EN IK REIS PER SPOOR —

Zijn vriendin, Jannie, moest uiteindelijk vijf weken later, op 30 juni van off all persons een BVD-agent vernemen hoe de vork in de steel zit. Hij belde die avond bij haar aan en stelde zich voor als Jan Spoorman van de BVD. Hij vroeg haar of zij wist van Hans' arrestatie op grond van artikel 129-A, ondersteuning van een terroristische vereniging. Dat was inderdaad het enige dat ze wist. 'Spoorman' vertelde haar over de boeken. De BVD begreep er verder ook niets van en vond het maar een vreemde gang van zaken, zei hij. Hij sprak van een boek, gemaakt door de Knipselkrant. De Knipselkrant publiceert regelmatig verklaringen van radicale groepen, o.a. naar aanleiding van aanslagen. Met name voor Duitse mensen vormt ze zo een bron van informatie omdat dergelijke verklaringen in Duitsland zelf al gauw onder de politieke censuur vallen. (Zie over 129-A en censuur ook het achtergrondartikel n.s.v. de uitlevering van Frank Hoffmann in NN 4). Verder bleek hij vooral nieuwsgierig naar Paul Moussault, een kennis van Hans en redakteur van de Knipselkrant. Jannie had geen zin iets te vertellen. Omdat ze zelf politiek actief is, vond ze het belangrijk om de mensen met wie ze samenwerkt op de hoogte te stellen van de BVD-belangstelling voor haar persoon. Het was niet in te schatten hoe ver die belangstelling ging, dus was het beter het zekere voor het onzekere te nemen. Bovendien ziet ze het als een kwestie van integriteit t.o.v. vrienden. Zo raakte ook het verhaal over de arrestatie verder bekend. Moussault vertelde ze over de BVD-vragen over hem.

Het is niet helemaal duidelijk waar de BVD'er nu op uit was. Probeerde hij van Jannie's verwarring over Hans'

arrestatie gebruik te maken om beschuldigingen tegen Moussault van haar los te krijgen, was hij aan het we voor de Duitse justitie?

Mocht dit laatste het geval zijn, dan is dat helemaal een ernstige zaak. Dat vond ook Ien van de Heuvel, eu parlementariër voor de PvdA. Een VPRO-team vroeg haar commentaar. 'Dit kan natuurlijk helemaal niet', zei ze 'je kan toch niet hier in Nederland iemand benaderen een geval waarvoor je in Nederland niet strafbaar ben Ik denk dat daar nodig eens kamervragen over gesteld zouden moeten worden.' Als lid van het europalement ze die vragen zelf niet stellen. Ze kan wel aan de Ra van Ministers van de EG vragen deze zaak aan de orde stellen. 'In zulk soort gevallen helpt het altijd al er publieke belangstelling voor is. Dan zullen ze alt minder ver gaan dan ze zonder die belangstelling doen volgens vd Heuvel. Inmiddels blijkt men bij de PSP inderdaad over kamervragen na te denken.

— HEFTIGE REAKTIES..... ? —

Deze VPRO-uitzending, op vrijdag 8 juli, was over de eerste publiciteit rond Hans' arrestatie. Leo Siep Willem de Haan interviewden voor Het Gebouw van de VP onder andere nog Paul Moussault en Dieter Adler, Hans advocaat. Moussault vertelde zakelijk waar het om gin gebruikte uitdrukkingen als 'bedrijfsrisiko' en 'vero waardiging is geen politiek begrip'. De advocaat, op kantoor in Hannover, toonde later meer betrokkenheid.

Als jullie op weg door Duitsland meer dan een exem plaar van dit boek bij jullie hebben, had Moussault d verslaggevers nog gezegd, dan worden jullie aangehoud Dus de reporters namen met drie exemplaren de trein n Hannover. En inderdaad: Aussteigen! 'Ze hebben ons v domme anderhalf uur vastgehouden' zei Siep me achter De douanier belde zijn chef, die moest weer zijn chef bellen. Uiteindelijk bleek de hoogste justitiebaas, p cureur generaal Rebman van het Bundeskriminalamt in W baden, en speciaal belast met terrorismezaken over he lot van de verslaggevers te moeten beslissen; ze moch zowaar verderreizen.

De advocaat Adler verdedigde eerder twee RAF-gevan genen. Op onverklaarbare wijze is al een paar keer bi hem ingebroken, zijn telefoon wordt afgeluisterd en h vermoedt dat gesprekken in zijn kantoor met richtmikr foons worden afgeluisterd, aldus Het Gebouw. Als advc van RAF-gevangenen staat hij ook met één been in de g vangenis, zegt hij. Hij heeft op dat moment nog steec niet het bewijsmateriaal van de Duitse justitie ontva waarop de beschuldigingen tegen Hans zijn gebaseerd. 'Komt er een proces?' is de vraag. Adler antwoordt da het nog best een half jaar kan duren voor er überhaupt een proces komt. De straf kan dan nog variëren van 6 maanden tot 10 jaar.

Het contact tussen verdachte en advocaat is in dit soort zaken ongekend ingeperkt. Bij bezoek is feder

...ekt kontakt onmogelijk door een glazen scheidingswand. Post tussen Hans en zijn advocaat wordt geopend en door justitie gelezen. Een schending van het briefgeheim tussen verdachte en advocaat die ook in Duitsland zeer ongewoon is. Ze kunnen niet vrij met elkaar praten. Hans mag overigens bezoek ontvangen. Maar het bezoek loopt wel de kans politiek gescreend te worden. Van gesprekken worden aantekeningen gemaakt. Bovendien is de Duitse justitie er zeer in geïnteresseerd wie zijn vrienden en bekenden zijn.

De VPRO-verslaggevers vroegen Adler of deze politieke censuur nu niet averechts werkte; een veroordeling tot 2 jaar gevangenis voor iemand die mogelijkwijze 90 boeken vervoerde geeft in Nederland toch een ongekend heftige

reactie, en naar je mag aannemen ook in Duitsland. A zei dat de reacties in Duitsland niet zo heftig ware omdat men er dit soort dingen gewoon verwacht. Hij w echter blij dat er in Nederland heftig gereageerd we omdat hij dat natuurlijk een terechte reactie vond. I hij dacht niet dat de Duitse politieke autoriteiten ; veel van reacties zouden aantrekken omdat hun priorite ten liggen bij het afschrikkende effect van eksemplaris che straffen.

TEGENJUK IN EUROPA

Zal de Duitse censuur zich over Europa uitbreiden het opheffen van de grenzen in 1992. 'Ze zullen het r tuurlijk proberen', volgens vd Heuvel, nog steeds teg de VPRO, 'maar het hangt natuurlijk ook af van de ber heid die er ook aan Nederlandse kant is. (...) Ik vinc je in ieder geval moet voorkomen dat de tolerantie, c bij ons het grondprincipe is van het hele rechtssyste dat dé niet meer zou gelden.'
Hoogleraar strafrecht Swart, van de Rijksuniversiteit Utrecht veronderstelde in dezelfde uitzending dat Dui land zal proberen om zoveel mogelijk medewerking van andere landen te krijgen en in 1992 zijn daarvoor de formele kaders veel meer uitgebouwd. 'Maar, zei Swart 'het kan ook zo zijn dat na 1992 andere Europese land Duitsland effectiever aan het verstand kunnen brengen het allemaal maar een beetje onzin is. Het is een kwe van druk en tegendruk en kulturele ontwikkelingen.' H vond het moeilijk te zeggen wat de Nederlandse regeri waarin een 'law en order-figuur' als de minister van Justitie, nu werkelijk wil.

WHAT DOES A BOY LIKE YOU IN A PAPER LIKE THIS!

Normaal eindigt een artikel als dit in een blaadje dit met een oproep post te sturen en volgen naam en a van de arrestant. Maar het is ons in dit geval niet d delijk of die wel zo om steun zit te springen. Tot nu zijn pogingen van vrienden om steun te geven of tot e steungroep te komen, door een paar mensen tegengewerk Of hij weet wat er allemaal buiten de bajes gebeurd? Misschien. Hij zit in de gevangenis van Luneburg in d BRD.

Elsevier, 13-8-1988

OM TWEE KOFFERS BOEKEN

De arrestatie van een radicaal linkse propagandist

JOOST DE HAAS m.m.v. Coen Verbruggen

Hans Alderkamp is zelfs voor zijn 'kameraden' uit de activistenwereld een duister figuur. Daarom heeft het zo lang geduurd voordat zij voor hem in de bres wilden springen. Afgelopen week werden in radicaal linkse kringen de krachten gebundeld en op zaterdag 13 augustus — bijna drie maanden na zijn arrestatie — zal een 'steungroep' worden opgericht voor de 36-jarige Groninger, die al sinds 25 mei in de gevangenis van het Westduitse Lüneberg vastzit op verdenking van overtreding van artikel 129a van de Westduitse grondwet: 'ondersteuning en/of lidmaatschap van een criminele dan wel terroristische vereniging.'

Heeft de Duitse justitie een Nederlandse terrorist in de kraag gevat? De wijze waarop zijn arrestatie zich voltrok lijkt daar wel op. Alderkamp was op 25 mei in een touringcar op reis van Amsterdam naar West-Berlijn. Bij Helmstedt, de grensovergang met de DDR, werd de bus aan een grondige controle onderworpen. 'Het leek wel een militaire operatie', vertelt Alderkamps Duitse advocaat Dieter Adler. 'Waar anders niet of nauwelijks wordt gecontroleerd, werd nu de hele bus uitgekamd. Iedere passagier moest zijn koffer aanwijzen. Alles werd doorzocht. Uiteindelijk bleven er twee koffers over.'

Twee getuigen wezen Alderkamp aan als degene die de overgebleven koffers het bagageruim in had gebracht. De Groninger ontkende evenwel dat het zijn bagage was. Adler: 'Mijn cliënt had slechts wat handbagage bij zich en een rugzakje.'

ROTE ARMEE FRAKTION

De inhoud van de twee koffers en de verklaring van de twee getuigen deden Alderkamp in de cel belanden. In de koffers zaten negentig exemplaren van het boek *Widerstand heisst Angriff! Erklärungen, Redebeiträge, Flugblätter und Briefe 1977 - 1988*. Het boek bevat een verzameling verklaringen en teksten van de Rote Armee Fraktion (RAF) en andere in West-Duitsland actieve 'revolu-

tionaire groepen'.

Het bezit van meer dan één exemplaar is in West-Duitsland verboden en betekent een overtreding van het eerdergenoemde artikel 129a — een misdrijf waarop een gevangenisstraf staat van minimaal zes maanden en maximaal tien jaar. Het boek, dat 703 gram weegt, zodat Alderkamp volgens de beschuldigingen ruim 63 kilo de bus in moet hebben gedragen, is volgens het colofon gedrukt en uitgegeven door de niet bestaande 'bibliotheek voor ontspanning en ontwikkeling in Amsterdam'. In Nederland is *Widerstand heisst Angriff!* in linkse boekhandels te koop voor veertig gulden.

De eerste zin van het voorwoord luidt: 'Dit boek werd gemaakt voor iedere revolutionair die hier in de metropool BRD strijdt.'

Groningse RAF-sympathisanten worden door de BVD scherp in de gaten gehouden

Het boek handelt over de 'politiek-militaire strijd' voor 'een wereld die communistisch is', aldus het voorwoord dat eindigt met: 'Wij moeten ons voorbereiden op een zeer lange weg, maar wij zullen zegevieren!' Daarna volgen 405 pagina's die bol staan van revolutionaire retoriek over de gewapende strijd tegen de Duitse maatschappij.

Wie met zo'n boek op stap gaat naar West-Duitsland, weet waar hij aan begint. 'Tja', zegt een vriend van Alderkamp realistisch, 'hij zit natuurlijk niet voor niets vast.' Een andere kennis van de Groninger, de Amsterdamse activiste Janny Oei die met haar zetterij 'actiegroepen en aanverwanten steunt', zoals zij het noemt, toont meer verontwaardiging. 'Dit is een hondsbrutale

beknotting van de vrijheid van meningsuiting, een beangstigende tendens die al langer aan de gang is en het ergste doet vrezen voor het beruchte jaar '92. Het ophellen van de grenzen biedt de Duitsers de gelegenheid om hun censuur over Europa te verspreiden.'

Hans Scholenberg van de alternatieve Amsterdamse drukkerij Luna deelt zijn vrees. 'In Duitsland zitten nog steeds mensen gevangen die tien jaar geleden proefverklaringen van RAF-leden hebben afgespreid. Ik heb een paar maal het blad *Rotpunkt* gedrukt toen dat in Duitsland niet mocht. Wij doen hier nog steeds drukwerk in Duitsland is verboden. Maar ook al doe je het en verkoop je het in Nederland blijft strafbaar volgens de Duitse wet,' aldus de zich anarchist noemende voormalige criminoloog van de Vrije Universiteit.

TIP VAN DE BVD

De verontwaardiging binnen de radicaal linkse beweging in Nederland wordt al maar groter, nu aanwijzingen zich lijken te stapelen dat de Binnenlandse Veiligheidsdienst de Duitse justitie heeft getipt over de reis van Alderkamp en de komst van verboden hoeveelheid boeken.

Advocaat Adler: 'Ik deel het vermoeden van mijn cliënt dat de Nederlandse geheime dienst de Duitsers heeft getipt. Dat valt te leiden uit de merkwaardige wijze waarop bus in Helmstedt doorzocht werd. Zeer gebruikelijk, meestal zijn er slechts licht routine-controles aan de grens. Bovendien bevond zich bij de zoekactie een agent burger van de Bundes Kriminal Amt, dienst die zich bezighoudt met opsporing van terroristen.'

In Nederland was het de vriendin van Hans Alderkamp, de 32-jarige Amsterdamse 'Janny', die alarm sloeg over de gelijke betrokkenheid van de BVD. Volgens het blad *N.N.*, de opvolger van actieve *BLUF!*, kreeg 'Janny' op 30 juni — vijf weken na de arrestatie van haar vriend — bez

van een BVD-agent die zich voorstelde als Jan Spoorman. Deze vertelde haar dat de BVD op 25 mei een paar uur na de arrestatie reeds alles wist van de affaire. De ambtenaar ondervroeg 'Janny' vervolgens over de kennissen van Alderkamp.

De mogelijke samenwerking tussen de BVD en de Duitse justitie was voor het PSP-Kamerlid Andrée van Es aanleiding tot het stellen van Kamervragen aan minister van binnenlandse zaken Van Dijk. Van Es wil weten wat de BVD bij 'Janny' te zoeken had en wat de rol van de dienst was bij de voorbereiding van Alderkamps arrestatie.

Een zegsman binnen de BVD ontkent enige betrokkenheid bij de aanhouding. 'Maar,' voegt hij eraan toe, 'dat zegt niets over wat wij wel of niet doen met betrekking tot de heer Alderkamp.' Hij laat weten dat de BVD gewoonlijk geen informatie geeft over zaken rondom individuen die de aandacht van de dienst genieten.'

Dat Alderkamp door de BVD in de gaten wordt gehouden hangt samen met diens vriendschap met de 28-jarige Paul Moussault, een bekende extreem linkse activist in Groningen. Moussault, die op hetzelfde adres blijkt te wonen als Alderkamp, is redacteur van *De Knipselkrant*, waarin wordt bericht over de activiteiten van terreurgroepen in Europa, zoals de RAF en de IRA. *De Knipselkrant* verschijnt sinds augustus 1978 en is in elke linkse boekwinkel te koop voor vier gulden per exemplaar. Een abonnement kost honderdtachtig gulden per jaar.

Moussault, die opereert vanuit een oud kaaspakhuis in de Groningse Havenstraat, publiceert niet alleen kranteberichten over terroristische acties, maar ook vaak aankondigingen en claims van aanslagen. Hij werkt nauw samen met de gelijksoortige 'Ligne Rouge' in Brussel.

HAND- EN SPANDIENSTEN

De Knipselkrant, alleen bereikbaar via een postbusnummer, komt voort uit het Rood Verzets Front, dat samen met de Rode Hulp een afsplitsing was van de eind jaren zestig opgerichte Rode Jeugd. Het krantje van Moussault heette aanvankelijk het Rood Verzets Front-Bulletin en werd verspreid onder de aan het eind van de jaren zeventig nog honderd leden van de organisatie, die zich voornamelijk bezighield met het verspreiden van ultra-linkse propaganda en het verlenen van hand- en spandiensten aan leden van de RAF en de IRA in Nederland.

De beweging leeft voort in *De Knipselkrant*, die zegt verslag te doen van de 'stads-guerrilla' in het buitenland. Over het doel

van zijn krant schrijft Moussault in een begeleidende tekst bij een oproep om kopij in te leveren: 'Für die Entwicklung kommunistischer Perspektiven in den Metropolen ist eine revolution re antagonistische Praxis Mittel und Ziel, davor had die Bourgeoisie Angst;  ber diese Praxis,  ber diese Analysen berichtet *De Knipselkrant*.'

Moussault blijkt zich schuil te houden voor de 'burgerlijke pers' en wil zeker niet met het in zijn ogen 'reactionaire' Elsevier praten, zo laten zijn vrienden in het Groningse 'verzamelpunt voor vlug- en tijdschriften' weten. Als contactpersoon met de buitenwereld fungeert de historicus Theo Butterhof, die in een keldertje in de Groningse binnenstad een letterlijk ondergrondse boekhandel drijft. Butterhof moet de hele linkse wereld kennen, zo verzekeren ingewijden. Maar de Groninger zegt zonder met zijn ogen te knippen helemaal niets te weten. De achterdocht is groot in de kringen waarin Paul Moussault en Hans Alderkamp zich bewegen.

'Paul en Hans,' zegt een kennis, 'verdiepen zich in de filosofie achter de acties van de RAF en de IRA. Ze zijn niet bezig met het voorbereiden van dergelijke acties in Nederland, maar ze zijn van mening dat de drijfveren van die organisaties meer aandacht verdienen. En aangezien de burgerlijke pers dat nalaat, doen zij dat onder andere in *De Knipselkrant*. Zij vinden het van belang om bij voorbeeld te laten weten dat de IRA een Engelse legerplaats in Duitsland heeft opgeblazen, omdat daar in een nagebouwd Noordiers dorp werd geoefend in het doodschietsen van IRA-leden.'

Paul Moussault, 'Paultje' voor zijn kameraden, werd de afgelopen jaren tweemaal verdacht van connecties met buitenlandse terroristen. In mei 1986 werd Moussault gearresteerd nadat op Schiphol de Japanner Yu Kikumura was aangehouden met in zijn bezit een kilo TNT-springstof. Moussault zou, zo luidde destijds de beschuldiging, de invoer van het dynamiet hebben uitgelokt door 'het verschaffen van gelegenheid, middelen en/of inlichtingen.'

Kikumura, die Moussault in Belgrado zou hebben ontmoet, hield zich van de domme en verklaarde dat hij dacht met een blikke instant sinaasappelsap van doen te hebben. De Japanner werd uitgewezen en Moussault werd na negentien dagen voorarrest op vrije voeten gesteld wegens gebrek aan bewijs.

Een jaar later, in april 1987, deed de politie op verzoek van de Belgische justitie een inval bij Moussault. De huiszoeking vond plaats wegens het vermoeden dat Moussault propagandamateriaal had ver-

vaardigd voor de Cellules Commun Combatantes (CCC), de terreurorganisatie die in de jaren '84 en '85 in totaal 28 b aanslagen pleegde in België.

PERSVERKLARING

De pamfletten die door Moussault zo zijn gemaakt waren aangetroffen in de van het in Brasschaat aangehouden jaarde Apeldoornse echtbaar Pieter S Hildegonda E., kennissen van de Groninger. De advocaat van het echtbaar, mr. P Bakker Schut, gaf, zoals hij gewoon doen, een persverklaring uit waarin echtbaar een slachtoffer werd genoemd een actie van de BVD, bedoeld om Moussault en *De Knipselkrant* te 'criminalise' Bakker Schut, van het Amsterdamse 'Aankomenkollektief Nieuwezijds', is de raadsman van de radicaal linkse beweging. Deze week verdedigde hij voor de rechtbank in Amsterdam de laatste nog vastzittende RARA-verdachte, René. Ook Hans Alderkamp had om zijn bijstand gevraagd. Dat werd echter geweigerd door de Duitse autoriteiten, omdat hij volgens de wet Duitse advocaat nodig had.

'Maar het feit dat Hans — een ontvande verdachte — vroeg om Bakker Schut staat voor de Duitsers gelijk aan een schikbekenenis,' aldus een kennis.

Mr. Pieter Bakker Schut, ook wel 'terrist in toga' genoemd, verdedigde in 1977 de Amsterdammer Ronald Augustijn, die zes jaar gevangenisstraf werd veroordeld wegens medewerking aan de Baader Meinhof-groep. In 1977 trad Bakker Schut op als verdediger van RAF-lid Knut Folkerts in proces om diens uitlevering aan Duitsland dat Folkerts verloor; hij zit nu een lange gevangenisstraf uit.

De Bundes Kriminal Amt heeft het zo op Bakker Schut; eind jaren zeventig werd de advocaat door deze instantie schuldig van het 'sinds jaren onderhouden van samenzwerende contacten met Westduitse terroristen.'

Bakker Schut schakelde voor zijn gezwand Alderkamp *Rechtsanwalt* Dr. Adler uit Hannover in, ook al een RAF-advocaat. Adler verdedigde in 1982 Bri Mohnhaupt en Christian Klar, die bevestigd tot levenslang werden veroordeeld.

Adler gaat ervan uit dat het tot proces komt tegen Alderkamp. 'Maar ik nog geen enkel stukje bewijsmateriaal vangen en ook de dagvaarding laat op wachten. Op die manier kan het nog wel november duren,' verwacht hij. In de sentijd, zo vermoedt Adler, zal ook de zich bezighouden met het verzamelen bewijsmateriaal tegen zijn cliënt, zodat

derland meewerkt aan de vervolging van een feit dat in Nederland niet strafbaar is.

DRUKOPDRACHT

Het vermeende bezit van de in Duitsland verboden hoeveelheid exemplaren van *Widerstand heisst Angriff!!* is niet zo vermeend voor de kennissen van Alderkamp. De drukopdracht voor het boek is, zo blijkt, uit Groningen afkomstig. Dat wordt bevestigd door Luna-drukker Hans Scholenberg, die nog een offerte heeft gemaakt voor de mensen wier namen hij niet wil noemen. Het ging volgens hem om een totale oplage van 2500 exemplaren. 'Er wordt altijd wat extra gedrukt, omdat men rekening houdt met inbeslagnames,' verklaart hij de zijns inziens hoge oplage.

Hans Alderkamp is mogelijk betrokken bij de samenstelling van het boek. De Groninger was tot voor kort actief in de noordelijke afdeling van het Anti Militaristies Onderzoeks Kollektief (AMOK). 'Een stevige club, een van de laatste bolwerken van de radicaal linkse beweging,' weet Scholenberg. Alderkamp was met zijn activiteiten voor AMOK-noord gestopt, om zich volledig te storten op de 'distributie van boeken', verklaren twee 'kameraden'.

'Hij doet dat samen met Moussault en ongeveer acht anderen,' vertelt een kennis. 'Zij vormen een hele hechte groep, die informatie over de stadsguerrilla van de nieuwe generatie RAF-leden verzamelt en verspreidt. Zij willen de filosofie, de bewegredenen van die organisatie belichten, daarom is ook *Widerstand heisst Angriff!!* samengesteld.'

Alderkamp zou slechts een bevlogen anti-militaristische idealist zijn. Hij was ooit lid van de zogenaamde 'witte BVD', de Bond voor Dienstplichtigen. 'Bij het vertrek van de eerste lichter Unifil-militairen,' vertelt een kennis, 'stond hij voor de poorten van de kazeme in Zuid-Laren stencils uit te delen over de situatie in Libanon en de oorzaak van het Palestijnse conflict. Daarmee wilde hij de soldaten bewegen dienst te weigeren. Hans bereidt geen aanslagen voor; hij wil publiceren en laten lezen.' ■